

РЕШЕНИЕ

№ 17088

гр. София, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско
дело № 20211110174460 по описа за 2021 година

Предявени са от „Топлофикация София“ ЕАД, против К. Х. И., положителни установителни иски, с правно основание чл.422 от ГПК вр. чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, за съществуване на вземане по заповедно производство в размер на 5557,11 лв., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 1.5.2016 г. до 30.3.2018 г., ведно със законна лихва от 22.11.2019 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 878,49 лв. за периода от 15.9.2017 г. до 11.11.2019 г., сумата от 36,90 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 1.10.2016 г. до 31.3.2018 г., ведно със законна лихва от 22.11.2019 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 8,86 лв. за периода от 01.12.2016 г. до 11.11.2019 г., за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 03.12.2019г. по ч.гр.д.№ 67184/2019г. по описа на СРС, 65 състав.

Ищецът твърди, че ответникът била клиент на топлинна енергия за битови нужди, като собственик на жилище в сграда – етажна собственост – топлоснабден имот, присъединен към абонатна станция. Сочи, че е доставил топлинна енергия по силата на общи условия, приети на основание Закона за енергетиката за периода м.05.2016г. до м.03.2018г., като ответникът използвал същата за процесния период. Твърди, че не е заплатена дължимата цена за доставена топлинна енергия, както и услугата дялово разпределение за посоченият период, ведно с обезщетения за забава. Във връзка с горното ищецът предявил заявление за издаване на заповед за изпълнение. Била издадена такава заповед, като е съдът е дал указания за предявяване на установителен иск в едномесечен срок. Претендират се и съдебни разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът К. Х. И., чрез адв. Р. Д., особен представител, е депозирал писмен отговор. Излагат доводи, че исковите са недопустими и неоснователни. Не се доказвало, че топлинната енергия била потребена, както и не бил доказан в какъв размер, а така също и уведомяването на длъжника. Прави възражение за изтекла погасителна давност.

С определение 29.05.2023 г., на основание чл. 219, ал. 1 ГПК, в производството като трето лице – помагач на страната на ищеца е конституирано „Техем Сървисис“ ЕООД, който в становище счита исковите за основателни и доказани. Представя

писмени доказателства.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

Установява се по делото въз основа на НА за покупко-продажба на недвижим имот от 20.03.2018год. ,че К. Х. И. е продал собствения си недвижим имот ,апартамент № 151,в гр.София,ж.к.“Надежда“ ,бл.265,вх.Е,ет.6.

Със Заявление –Декларация от 10.04.2018год. Антония Костова Златева ,купувача съгласно договора за покупко-продажба е заявил смяна на партидата на топлоснабдения имот.

Ето защо следва да се приеме ,че за процесния период от 01.05.2016год. до 20.03.2018год. ответникът К. Х. И. е потребител на топлинна енергия,т.е. битов клиент и между страните е възникнало облигационно отношение по продажба на топлинна енергия при условията на специалните нормативни актове,тъй като е собственик на недвижим имот ,жилище в сграда – етажна собственост ,което е топлоснабдено.

Потребител на топлинна енергия е лицето, което получава топлинна енергия и я използва за собствени нужди като ползва топлоснабдения имот по силата вещно или по силата на облигационно право на ползване. По силата на чл.153 от ЗЕ, между битовия потребител и топлопреносното предприятие възниква правоотношение по продажба на топлинна енергия при публично известни общи условия, без да необходимо изричното им приемане от потребителя. Липсата на подадена от потребителя молба за откриване на партида не означава, че няма облигационни отношения между страните, тъй като тези отношения се презумират от закона.

С публикуване от топлопреносното предприятие на одобрените от ДКЕВР общи условия най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване, като общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване /в случая за процесния период това са Общи условия от 2016год.,публикувани на 11.07.2016год.,в сила от от 10.08.2016год./, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите – арг. чл. 150, ал. 2 ЗЕ , т. е. договора за продажба се счита за сключен с конклюдентни действия, като няма доказателства ответника да е направил предложения за промени в общите условия, поради което и същите го обвързват. Това е изрично предвидено от закона изключение от общия режим за сключване на сделки при общи условия – /чл. 16 от ЗЗД/. Правното действие на сключения договор за продажба попада под приложното поле на ЗЗД, тъй като учреденото от него договорно правоотношение е възникнало между търговец е физическо лице и за тях следва да се прилагат нормативните правила, уредени в ЗЗД – арг. чл. 318, ал. 2. Този договор не е търговска сделка, тъй като негов предмет представлява вещ за лично потребление (топлинна енергия – арг. чл. 110, ал. 2 ЗС) и купувачът е физическо лице.

Според клаузите на тези Общи условия /идентични са разпоредбите във всички редакции на Общите условия/ се установява, че страните са се уговорили потребителят да заплаща установената цена за доставеното му количество топлоенергия след доставката на тази стока, като месечно определената покупна цена следва да се заплати по един от следните начини: 1) на 11 равни месечни вноски и една 12-та изравнителна сметка; 2) на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за имотите и сградата и една изравнителна вноска и 3) по реална месечна консумация – чл. 30, ал. 1 от ОУ. Следователно, независимо от уговорения начин на заплащане на покупната цена, потребителят-купувач е длъжен да заплати цената на доставената топлинна енергия в 30-дневен срок след изтичане

на периода, за който се отнася – чл. 32, ал. 1 ОУ от 2014год. и в 45-дневен период ,след изтичане на периода ,за който се отнасят – чл.33,ал.1 от ОУ от 2016год.

Задължение за ищеца като продавач на топлинна енергия е да достави необходимото количество топлинна енергия до абонатната станция в съответната етажна собственост.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда – етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение, регламентирана за процесния период в ЗЕ /чл. 139 – чл. 148/, Наредба № 2 от 28.05.2004 г. за топлоснабдяването /Обн. ДВ, бр. 68 от 03. 08-2004 г., отм. ДВ, бр. 34 от 24.04.2007 г. и Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването /Обн. ДВ, бр. 34 от 24.04.2007 г. /. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите /чл. 142, ал. 2 от ЗЕ/, като според чл. 145, ал. 1 от Закона, топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

В случая етажните собственици на сградата, в която се намира процесния топлоснабден имот, след взето решение на проведено общо събрание ,с Договор от 23.09.2002год. са възложили извършването на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода на третото лице-помагач „Техем Сървисис“ЕООД за срок от две години.Следователно е налице действително възникнало и по което е налице изпълнение на насрещни престации правоотношение между етажните съсобственици и третото лице помагач.

По делото не е представен последващ договор между етажните съсобственици и третото лице помагач и за останалата част от процесния период, нито за периода след 2004 г. като съгласно действащите и към настоящия момент нормативни актове - ЗЕ и Наредбите за топлоснабдяване, не е предвидено автоматично продължаване действието на договора за дялово разпределение между етажните съсобственици и съответното регистрирано към настоящия момент по чл. 139 а от ЗЕ лице. В този случай обаче както по ЗЕ (отм.); и Наредба № 2 за топлоснабдяването /отм/, така и в сега действащия ЗЕ и Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването е предвиден ред за отчитане на доставената и потребена от етажните съсобственици топлинна енергия, защото поради тяхното поведение в разрез със задължението им да сключат такъв договор след като срока на действие на предходния е изтекъл и съответно същия е прекратил действието си, не може да се счете, че същите нямат задължението да заплащат потребената енергия ,т. е. в този случай доставчикът на топлинна енергия е длъжно да отчита само потребените количества топлоенергия по реда предвиден в чл. 61, ал. 3 от Наредба № 16-334/07 г. или във всички случаи е предвиден механизъм на изчисляване на потребената топлинна.

От изложеното се налага извод, че с претендиране на сумата за дялово разпределение от топлофикационното предприятие не се стига до предявяване на чужди права, претенция се явява допустима. Съобразно разпоредбите на чл. 22, ал. 2 и чл. 36 от ОУ, чл. 61, ал. 1 Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването и на чл. 10 от ОУ на договорите между „Топлофикация София” ЕАД и търговец за извършване на услугата дялово разпределение на ТЕ между потребителите в сграда – етажна собственост се заплаща от потребителите на ищцовото дружество, което от своя страна заплаща цената за извършените услуги на дружествата за дялово разпределение.

От представените по делото съобщения към фактури, индивидуални справки за отопление и топла вода, заключението на допуснатата по делото техническа експертиза се установява, че количеството топлинна енергия, постъпило в топлоснабдената сграда, се

измерва чрез т.нар. общ топломер, монтиран в абонатната станция. Показанията се отчитат в началото на всеки месец по електронен път,чрез преносим терминал,с който се снима показанието на ТЕ на първо число от месеца. Технологичните разходи в АС са били изчислявани ежемесечно и са били отчислявани от ТЕ,преди нейното разпределение между абонатите.

С оглед въведената система за дялово разпределение третото лице помагач е извършвало разпределението на ТЕ в блока след отчет на уредите за дялово разпределение и водомерите за топла вода,монтирани в имотите на абонатите.

През исковия период уредите в имота са се отчитали дистанционно като в жилището има 4 монтирани отоплителни тела ,съответно 4 топлоразпределители с радио отчет.В имота има щранг лира ,за която се изчислява служебно ТЕ ,отдадена от щранга,съгласно НТ.Поради липса водомера за топла вода,разходът за топла вода е изчислен на 4броя потребители при норма от 140 литра на потребител за едно денонощие,съгласно чл.69,ал.2 от НТ.

Топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, е начислявана на база общата проектна мощност за отопление на сградата и денградусите за всеки отчетен период – по формула, посочена в Наредба№ 16-334 за топлоснабдяването. Изчисленото количество топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, е разпределено пропорционална на отопляемия обем на имотите по проект в сградата. Процесният имот има отопляем обем по проект 192м3,на която база се разпределя енергия,отдадена от сградна инсталация. Също така от експертизата се констатира, че през процесния период общия топломер в абонатната станция, както и средствата за търговско измерване, съобразно изискванията на Закон за измерванията, редовно, на всеки две календарни години, са преминавали на метрологични проверки за определяне на техническата им изправност и експлоатационна мощност, провеждани от лицензирани юридически лица. Установява се, че редовно са отчитани технологични разходи за сметка на ищеца.

Така вещото лице сочи ,че за процесния период ,задълженията на ответника са за ТЕ за сградна инсталация в размер на 443,46лв.,ТЕ за отопление на имот – 2881,79лв.,за ТЕ за подгряване на топла вода – 2231,86лв. или в общ размер от 5557,11лв. като показанията си в с.з. сочи ,че не са му представени документи ,въз основа на които разходът за топла вода е изчислен на 4 бр потребители.

Съдът възприема заключенията на вещото лице по СТЕ като обективно и компетентно изготвено, от лице разполагащо с нужните специални познания и опит в областта.

Начислените задължения включват топлинна енергия за отопление с щранг , за "сградна инсталация" и задължения за топла вода.

По силата на § 1, т. 37 от ДР на Закона за енергетиката, щранг са отоплителни тела ,тъй като според дефиницията , "Отоплителни тела" са тръбните отоплителни тела и щранг и други посочени, които са конструктивни елементи ,и в случаите, когато за тях няма техническа възможност за монтаж на уреди за дялово разпределение и регулиране, отдадената от тях топлинна енергия се определя по изчислителен път.Те не са елемент от сградната инсталация, а общо отоплително тяло за апартаментите от вертикалата.

Отдадената от щранг топлинна енергия,след като няма уред за отчитане , няма как да бъде изчислена по друг начин, освен по изчислителен път – на база мощност.

Относно "сградната инсталация",нейна основна функция не е отопление, а свързване на отоплителните тела в имотите с абонатната станция, което следва от чл. 140.

ал.3 от Закона за енергетиката и §1, т.3 от ДР към Наредба № 16-334 за топлоснабдяването, действала до 24.03.2020год. , §1, т.3 от ДР към Наредба №Е-РД-04-1 за топлоснабдяването ,в сила от 12.03.2020год. : сградните инсталации за отопление и горещо водоснабдяване са обща етажна собственост и представляват съвкупността от топлопроводи и съоръжения за разпределяне и доставяне на топлинна енергия от абонатната станция до имотите на потребителите, включително главните хоризонтални и вертикални разпределителни линии. Абонатът заплаща топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, разпределяна между всички абонати пропорционално на пълните отопляеми обеми на имотите им по проект (изчислена в изравнителните сметки съобразно Наредбата за топлоснабдяването). Вещото лице е посочило, че процесният имот има отопляем обем по проект 193м³ и на база този обем е била разпределена топлинната енергия ,отдадена от сградната инсталация .

Частично е основателно възражението на ответника за недължимост на сумите относно топлата вода (т.нар. битово горещо водоснабдяване - БГВ).

Служебното начисляване на 140 литра потребление за БГВ за един обитател и за едно денонощие е нормативно установено правило, предвидено в чл. 69, ал. 2, т. 2 от Наредба № 16-334 от 6 април 2007 г. за топлоснабдяването, действала до 24.03.2020год., респ. в чл.69, ал.2, т.2 от Наредба №Е-РД-04-1 за топлоснабдяването ,в сила от 12.03.2020год., според което изразходваното количество гореща вода от отделните потребители се определя по водомерите им за гореща вода, а когато такива липсват или са повредени или не е осигурен достъп за отчитане - при норма за разход на гореща вода 140 л на обитател за едно денонощие на потребление. В случая ,както бе посочено по-горе ,за отчетния период н е бил монтиран водомер за топла вода като съобразно доказателствата по делото ,разходът за топла вода е бил изчислен на 4 броя потребители.

Същевременно липсват доказателства да са подавани данни за 4 броя потребители, поради което следва да се приеме ,че за процесния период този разход следва да се изчисли на 1 потребител или сумата за топлинна енергия за подгряване на топла вода е в размер на 557,96лв., съобразно заключението на вещото лице по СТЕ/2231,86лв. : 4/.

Предвид горните съображения ,съдът приема ,че за периода 01.05.2016год. – 30.04.2018год. задължението на ответника възлиза на сумата от **3883,21лв.** ,а до пълния предявен размер от 5557,11лв. ,претенцията на ищеца е неоснователна и недоказана.

По възражението за погасителна давност.

Тъй като съдът стигна до извод за наличие на задължения към ищеца, то следва да разгледа възражението на ответника ,че то е погасено по давност.

Задълженията за плащане на цената на доставена и потребена топлинна енергия, представляват периодични плащания, поради което се погасяват с изтичане на тригодишна давност, която започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Предявяването на иска спира течението на давността. Искът се счита предявен на 22.11.2019г./датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК в съда/, поради което извън погасителната давност са всички вземания, чиято **изискуемост настъпва след 22.11.2016г.** Съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД, погасителната давност е започнала да тече от деня , в който вземането е станало изискуемо .

Съгласно чл. 155, ал. 1, т. 1 или т. 2 ЗЕ задълженията на потребителите за заплащане

на месечни вноски /равни или прогнозни/ не са в зависимост от изравнителния резултат в края на съответния отчетен период, а имат самостоятелен характер. Изравнителният резултат не влияе на дължимостта на месечните вноски в установените за тях срокове, а до възникване на ново вземане в полза на една от страните по облигационното отношение в размер на разликата между начислената сума по прогнозните вноски и стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода. В зависимост от това дали начислените прогнозни месечни вноски са в по-голям или по-малък размер от стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода, то това ново вземане възниква в полза на потребителя или в полза на топлопреносното предприятие

За процесния период 01.05.2016год. – 30.04.2018год. приложение намират Общите условия за продажба на топлинна енергия от ищцовото дружество на потребители за битови нужди в гр. София, публикувани на 11.07.2016год., в сила и влезли в сила на 10. 08. 2016 г. /арг. от чл. 150, ал. 2 ЗЕ/. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ от 2016год., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, т.е. падежа на всяко задължение настъпва след изтичането на този 45 дневен срок.

Следователно погасени по давност са задълженията за периода 01.05.2016год до 30.09.2016год. в размер на 437,19лв. ,тъй като падежът на задължението за м.09-2016год. е настъпил на 14.11.2016год. и към датата на депозиране на заявлението в съда /22.11.2019год./ е изтекъл 3 годишния период.

За останалата част от периода 01.10.2016год. до 30.04.2018год. не са налице основания да се приложи погасителната давност ,като задълженията възлизат на **3446,02лв.**

Към посочената по-горе сума следва да се добавят дължимите годишни такси за извършваната услуга за дялово разпределение. Стойността на тази услуга съда възприема ,съгласно справка за издадени фактури, а в случая се доказва и че тя е извършвана реално от третото лице помагач ,и която възлиза на **36,90лв.**, поради което и тази претенция на ищеца е основателна и доказана.

Сумите се дължат ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението в съда, 22.11.2019год. , до окончателното им заплащане.

По претенциите с правно основание чл.86 от ЗЗД

Основателността на иска предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните.

За периода процесния период са приложими ОУ на „Топлофикация София „ЕАС от 2016 г., публикувани на 11.07. 2016 г. и влезли в сила на 10. 08. 2016 г. /арг. от чл. 150, ал. 2 ЗЕ/. Съгласно чл. 33, ал. 1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В ал. 4 обаче е посочено, че продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 ако не са заплатени в срок. По аргумент за противното съдът приема, че клиентите на топлинна енергия не дължат

обезщетение за забава върху прогнозно начисляваната месечно топлинна енергия по чл. 32, ал. 1.

Съгласно чл. 32, ал. 2 от общите условия от 2016 г. след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Върху тези окончателно определени по размер суми въз основа на реалния отчет на доставеното количество топлинна енергия клиентите дължат обезщетение за забава, ако не са заплатили сумите в 45-дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят (чл. 33, ал. 2). За да може обаче потребителите на топлинна енергия да изпълнят задължението си да заплатят на ищеца тези суми, е необходимо дружеството да окаже необходимото съдействие, като предостави информация относно дължимата сума, издавайки фактурата, предвидена в чл. 32, ал. 3 от общите условия. С оглед на това следва да се приеме, че 45-дневният срок тече от издаването на фактурата за съответния отчетен период, а не от изтичането на периода.

В настоящия случай фактурата, обективизираща задълженията за отчетен период м. 05. 2016 г. - м. 04. 2017 г. е издадена на 31.07.2017 г. с падеж на 14.09.2017год. ,а за м.05.2017год. – м.03.2018год.,на 31.07.2018год., видно от представеното с исковата молба копия от съобщения към тези фактури.Поради това съдът намира, че обезщетението за забава следва да бъде изчислено за периода от 15.09.2017 г. (арг. от чл. 72, ал. 1 ЗЗД) до 11.11.2019 г. ,което върху уважената главница от **3446,02лв.** ,изчислено от съда ,възлиза в размер на **723,49лева**, а до пълния предявен размер от **878,49лв.** претенцията на ищеца по чл.86 от ЗЗД следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По отношение за лихвата за забава на претендираната главница за такса дялово разпределение. Доколкото не е предвиден срок за изпълнение на това задължение, купувачите изпадат в забава по отношение на него след покана. Ищецът не сочи доказателства за отправянето и получаването на покана за плащане на това главно вземане, поради което вземане за лихва за забавата му не е възникнало и искът за мораторна лихва в **8,86лв.** на това вземане следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на делото и с оглед изрично направеното искане, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски в исковото производство и заповедното производство съразмерно с уважената част от исковите.

В заповедното производство ищецът е доказал разноски в размер на 179,63лв. ,от които съразмерно уважените му претенции спрямо този ответник се следва сумата от **116,58лева**.

Съответно в исковото производство са доказани разноски в общ размер от 1044,13лв.,от които : 144,13лв. д.т. ,600лв. – депозит за особен представител ,200лв. – депозит за вещи лица и 100лв. юрисконсултско възнаграждение,определени от съда ,съобразно чл.78,ал.8 от ГПК.Съразмерно уважените му претенции ,на ищеца се следват разноски в исковото производство в размер на **667,64лв.**

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ , че К. Х. И. ,ЕГН :***** с адрес в гр.София,ж.к.“Надежда“ ,бл.265,вх.Е,ет.6,ап.151 **дължи на** „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, гр.

София, ул. „Ястребец” № 23Б, сумата в размер на **3446,03 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 1.10.2016 г. до 30.3.2018 г., ведно със законна лихва от 22.11.2019 г. до изплащане на вземането, сумата в размер на **723,49 лв.** мораторна лихва за периода от 15.9.2017 г. до 11.11.2019 г., сумата от **36,90 лв.**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 1.10.2016 г. до 31.3.2018 г., ведно със законна лихва от 22.11.2019 г. до изплащане на вземането, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 03.12.2019г. по ч.гр.д.№ 67184/2019г. по описа на СРС, 65 състав.

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ : за разликата над уважения размер от **3446,03лв.** до пълния предявен размер от **5557,11 лева** – главница,представляваща стойност на незаплатена топлинна за периода от 01.05.2016год. до 30.09.2016год. като **неоснователен и погасен по давност** ,както и предявените искове по чл.422 от ГПК вр. чл. 86 ЗЗД за лихва за забава на главницата за топлинна енергия , за разликата от **723,,49лв.** до пълния предявен размер от **878,49лв.** ; както и за лихва за забава на главницата за дялово разпределение ,за сумата в размер на **8,86 лв.** за периода от за периода от 01.12.2016 г. до 11.11.2019 г. като неоснователни.

ОСЪЖДА К. Х. И. ,ЕГН :***** с адрес в гр.София,ж.к.“Надежда“ ,бл.265,вх.Е,ет.6,ап.151 да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б , на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на **116,58лева**,разноски по заповедното производство и сумата в размер на **667,64лв.**,разноски в исковото производство,съобразно уважената част от исковете.

Решението е постановено при участието на „Техем Сървисис” ЕООД, като трето лице, помагач на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____